

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/46005 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 24 mei 2007 in het geding
tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bepvestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

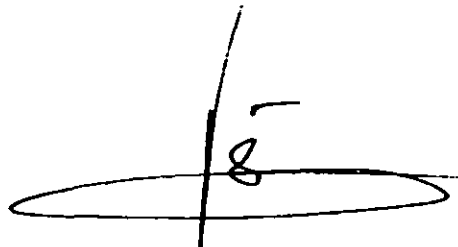
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 augustus 2007

422.

Verzonden: 8 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak



RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/46005 BEPTDN A S2

uitspraak: 24 mei 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Armeense nationaliteit,
IND dossiernummer: 0505.19.0223,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. B. Werink, advocaat te Groningen,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P.M. Wuite, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 21 juni 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000. Bij beschikking van 25 augustus 2006, bekend gemaakt op 28 augustus 2006, heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 21 september 2006 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 10 mei 2007. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door mr. H. Brands namens haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

12-06

Overwegingen

Standpunten van partijen

Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit Armenië en is van Armeense afkomst. De echtgenoot van eiseres werkte bij de centrale bank in Armenië als hoofdingenieur en plaatsvervangend hoofd. De echtgenoot kwam op de hoogte van corruptie met geld van een hulporganisatie. Ten bewijze hiervan heeft hij o.m. foto- en video-opnamen gemaakt. De echtgenoot van eiseres heeft de corruptie gemeld bij het ministerie van Justitie. Nadien werd de echtgenoot bedreigd en vervolgens werd hij ontslagen. Op 11 mei 2002 is eiseresses echtgenoot door onbekenden vermoord. Hierna werd eiseres voortdurend bedreigd. Zij diende de documenten van haar echtgenoot af te geven. Op 20 februari 2005 werd eiseres weer bedreigd. Zij kreeg één maand de tijd om de documenten in te leveren, anders zou zij worden vermoord. De politie wilde haar niet helpen. Eiseres heeft verklaard dat zij met een geldig paspoort haar land van herkomst heeft verlaten en via Frankrijk naar Nederland is gereisd. In Parijs is zij haar paspoort kwijtgeraakt.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000. Eiseres heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd. De oprechtheid van eiseresses relaas is op voorhand aangetast en derhalve wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Volgens verweerder ontbeert het relaas vervolgens positieve overtuigingskracht. Verweerder overweegt in dit kader dat van eiseres grotere inspanning mag worden verwacht om haar relaas met stukken te onderbouwen. Uit haar relaas komt immers naar voren dat sprake is van een veelheid aan documenten die de spil vormen van dit relaas. Voorts acht verweerder het bevreemdend dat eiseres, die stelt vele malen met de dood te zijn bedreigd, in deze bedreigingen geen reden zag het land te verlaten, maar na een enkele termijnstelling wél besluit te vluchten. Subsidiair stelt verweerder zich op het standpunt dat geen sprake is van vluchtelingschap nu eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de (hogere) autoriteiten geen bescherming kunnen of willen bieden tegen de gestelde doodsbedreigingen.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat het ontbreken van documenten haar niet kan worden tegengeworpen. Zij stelt voorts dat zij naar waarheid heeft verklaard, dat zij getracht heeft de documenten die haar relaas kunnen ondersteunen naar Nederland te laten komen, maar dat dit zeer risicovol is voor degene die haar daarbij in Armenië moet helpen. Eiseres heeft voorts wel degelijk bij de hogere autoriteiten om bescherming gevraagd en om meer inspanningen om tot oplossing van de moord op haar echtgenoot te komen, maar dit heeft niets opgeleverd.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevreeding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister

van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Ingevolge artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 (Trb. 1954, 88) betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) en bijbehorend Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76), wordt een vreemdeling als vluchteling aangemerkt indien deze uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Armenië zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Op voet van het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat aan het asielrelaas geen geloof wordt gehecht. Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de raad van State (ABRS), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het ontbreken van reis- of identiteitsdocumenten in redelijkheid toerekenbaar kunnen achten. Hetgeen eiseres daartegen heeft doen aanvoeren is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om tot een ander oordeel te komen. De rechtbank overweegt in dit kader dat de omstandigheid dat eiseres haar paspoort is kwijtgeraakt in Parijs, alsmede de omstandigheid dat zij haar reisdocumenten na aankomst heeft weggegooid en niet heeft bewaard, voor haar risico komen.

Aangezien eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd, dient het relaas niet alleen op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk te zijn en te stroken met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, maar ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden te bevatten, wil verweerder het relaas voor waar houden: van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielaanvraag, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Uit verweerders besluitvorming is, zoals ook ter zitting nader bevestigd, naar voren gekomen dat de afwijzing van de asielaanvraag door verweerder primair is gebaseerd op het standpunt dat het asielaanvraag van eiseres niet geloofwaardig wordt geacht.

In het bestreden besluit heeft verweerder uiteengezet dat en waarom getwijfeld wordt aan de verklaringen die eiseres heeft afgelegd aangaande de door haar echtgenoot ontdekte corruptie alsmede de moord op haar echtgenoot en de doodsb bedreigingen aan het adres van eiseres naar aanleiding van deze corruptie. Verweerder wijst daartoe op het ontbreken van enig document om dit relaas te onderbouwen, terwijl uit de verklaringen van eiseres naar voren komt dat er een veelheid aan documenten is die de kern vormen van dit relaas. In dit verband wijst verweerder er voorts op dat het bevreemd dat eiseres in de moord op haar echtgenoot en in de daaropvolgende jaren van (bijna) dagelijkse doodsb bedreigingen geen aanleiding zag het land van herkomst te ontvluchten, doch dat zij eerst na de laatste bedreiging met termijnstelling Armenië heeft verlaten.

Voorts wordt betekenis toegekend aan het feit dat eiseres tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd ter zake van haar feitelijke woonadres.

De rechtbank verwijst daartoe naar hetgeen verweerder in dit kader in het voornemen van 25 juli 2006 en het bestreden besluit van 25 augustus 2006 heeft overwogen.

Verweerder heeft, gelet op het hiervoor beschreven toetsingskader, naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen oordelen dat het asielaanvraag van eiseres positieve overtuigingskracht mist en ongeloofwaardig wordt geacht. Nu het asielaanvraag van eiseres niet geloofwaardig wordt geacht, is evenmin aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Armenië een reëel risico loopt op schending van artikel 3 EVRM dan wel dat sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard, daaronder begrepen traumatische ervaringen, die maken dat van haar in redelijkheid niet kan worden verwacht terug te keren naar haar land van herkomst.

Hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd, leidt derhalve niet tot vernietiging van het bestreden besluit, inhoudende afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning asielaanvraag voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

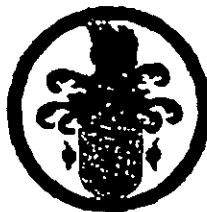
Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 24 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier.

Afschrift verzonden:
24 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Mr P.J. Wapperom
 Mr A.W.J. van der Meer
 Mr drs C.R. Jansen
 Mr J.W.F. Noor
 Advocaten en Procureurs



Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3743	
B	21 JUN 2007
ZAAKNR.	4292
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 20 juni 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
 / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0505.19.0223

V-nummer :

Proc.nr. Rb : 06 / 46005

Appellantee

Naam :
 Geboren :
 Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 24-05-2007



-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____ van Armeense nationaliteit, hierna te noemen "appellante", verblijvende te Almelo, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor haar optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellante heeft op 21 juni 2005 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000.

Op 27 juli 2006 heeft verweerder haar voornemen kenbaar gemaakt om de aanvraag af te wijzen.

Appellante heeft hier op 23 augustus 2006 haar zienswijze uitgebracht.

Bij beschikking van 25 augustus 2006, bekendgemaakt op 28 augustus 2006 is de aanvraag afgewezen.

Op 21 september 2006 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem een beroepschrift ingediend, waarna de gronden op 3 november 2006 zijn aangevuld.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen op 10 mei 2007.

Middels uitspraak van 24 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu zij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.



-3-

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; artikel 31 lid 2 aanhef en onder f Vw 2000

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen :

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het ontbreken van reis- of identiteitsdocumenten in redelijkheid toerekenbaar kunnen achten. Hetgeen eiseres daartegen heeft doen aanvoeren is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om tot een ander oordeel te komen"

"In het bestreden besluit heeft verweerder uiteengezet dat en waarom er getwijfeld wordt aan de verklaringen die eiseres heeft afgelegd aangaande de door haar echtgenoot ontdekte corruptie alsmede de moord op haar echtgenoot en de doodsb bedreigingen aan het adres van eiseres naar aanleiding van de corruptie. Verweerder wijst daartoe op het ontbreken van enig document om dit relaas te onderbouwen, terwijl uit de verklaringen van eiseres naar voren komt dat er een veelheid aan documenten is die de kern vormt van dit relaas. In dit verband verwijst verweerder er voorts op dat het bevreemdt dat eiseres in de moord op haar echtgenoot en in de daaropvolgende jaren van (bijna) dagelijkse doodsb bedreigingen geen aanleiding zag het land van herkomst te ontvluchten, doch dat zij eerst na de laatste bedreiging met termijnstelling Armenië heeft verlaten. Voorts wordt betekenis toegekend aan het feit dat eiseres tegenstrijdige verklaringen afgelegd terzake van het feitelijke adres. (...)"

" Verweerder heeft, gelet op het hiervoor beschreven toetsingskader, naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen oordelen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht mist en ongeloofwaardig wordt geacht."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.2 en 2.4.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellante is van mening dat de rechtbank in deze overwegingen heeft miskend dat in het kader van artikel 31 tweede lid onder f in de beschikking niet alleen het ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten is tegengeworpen, maar ook het ontbreken van andere bescheiden.



-4-

In haar overwegingen betreft de rechtbank het ontbreken van deze 'andere bescheiden' enkel in het kader van de geloofwaardigheid cq. de positieve overtuigingskracht van de inhoud van het asielrelaas.

Zij miskent hiermee echter dat juist de omstandigheid dat verweerder in de bestreden beschikking het ontbreken van deze andere bescheiden heeft tegengeworpen in het kader van artikel 31 lid 2 onder f, met zich meebrengt dat zij dit niet opnieuw mocht tegenwerpen bij de beoordeling of van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaat.

In dat kader wordt verwezen naar de uitspraak van uw Afdeling van 24 maart 2005 (ABRvS 24 maart 2005, JV 2005/191 en NAV 2005/140). Hierin is immers overwogen dat de beoordeling van de geloofwaardigheid in twee fasen verloopt. Indien omtrent de eerste fase wordt geoordeeld dat de desbetreffende vreemdeling met inroepen van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000 mag worden tegengeworpen dat hij bepaalde, nader omschreven documenten niet heeft overgelegd, geldt voor de tweede fase van de beoordeling dat de verzwaarde eis van de positieve overtuigingskracht mag worden gesteld. Aan de zin van deze gefaseerde beoordeling zou afbreuk worden gedaan indien de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas vervolgens zou mogen worden ontkend, mede of zelfs overwegend op grond van het niet overleggen van dezelfde documenten die in het kader van de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 zijn vermeld.

De rechtbank had dan ook niet het ontbreken van deze 'andere bescheiden' buiten beschouwing mogen laten in haar overwegingen terzake van artikel 31 lid 2 onder f. De rechtbank heeft ten onrecht niet geoordeeld dat de gefaseerde beoordeling eraan in de weg staat dat het ontbreken van andere bescheiden a.h.w. tweemaal mocht worden geworpen.

Evenmin had zij in het verlengde daarvan op eigen initiatief dit enkel mogen tegenwerpen in het kader van de positieve overtuigingskracht (zie grief 2).

De rechtbank is dan ook getreden buiten haar toetsingskader van het geschil.

Appellante is gezien vorenstaande van mening dat in deze door de Rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.



-5-

2.2.1. Motiveringsgebrek ; geloofwaardigheid

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen :

"In het bestreden besluit heeft verweerder uiteengezet dat en waarom er getwijfeld wordt aan de verklaringen die eiseres heeft afgelegd aangaande de door haar echtgenoot ontdekte corruptie alsmede de moord op haar echtgenoot en de doodsb bedreigingen aan het adres van eiseres naar aanleiding van de corruptie. Verweerder wijst daartoe op het ontbreken van enig document om dit relaas te onderbouwen, terwijl uit de verklaringen van eiseres naar voren komt dat er een veelheid aan documenten is die de kern vormt van dit relaas.

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2., 2.3.2., 2.4.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Gelet op de eerste grief is appellante van mening dat de rechtbank ten onrechte het ontbreken van deze 'andere bescheiden' op eigen initiatief enkel in haar overwegingen ten aanzien van de positieve overtuigingskracht heeft betrokken.

Door zo te overwegen heeft zij de grondslag van de beschikking en het beroepschrift verlaten. Zowel in de beschikking als in het beroepschrift worden immers deze 'andere bescheiden' behandeld in het kader van artikel 31 lid 2 aanhef en onder f Vw 2000.

2.3.1. Motiveringsgebrek

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen :

"In dit verband verwijst verweerder er voorts op dat het bevreemdt dat eiseres in de moord op haar echtgenoot en in de daaropvolgende jaren van (bijna) dagelijkse doodsb bedreigingen geen aanleiding zag het land van herkomst te ontvluchten, doch dat zij eerst na de laatste bedreiging met termijnstelling Armenië heeft verlaten."

" Verweerder heeft, gelet op het hiervoor beschreven toetsingskader, naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen oordelen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht mist en ongeloofwaardig wordt geacht."



-6-

2.3.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 en 2.4.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte de bovenvermelde overweging van verweerder ten grondslag heeft gelegd aan haar oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht mist.

Gemotiveerd is immers aangevoerd dat juist door een termijnstelling de doodsb bedreiging dermate concreet is geworden en dichtbij is gekomen dat dit de aanleiding was voor haar vlucht. Verweerder heeft zich dan ook in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat dit als aanleiding voor haar vlucht ongelooftwaardig is.

Appellante is gezien vorenstaande van mening dat in deze door de Rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

2.4.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2, 2.2.2 en 2.3.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen niet in stand blijven;

Appellante verzoekt u eerbiedig:



-7-

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom